

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 5. Dominos, nisi cupiditatibus suis imperent, ne servis quidem suis
imperare posse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

vetere scriptura, & fecerunt, *pralium*: posteriore
tem, vnam vocem discerperunt in duas, & scripserunt,
pro Illo. quod qui ad Troianas pugnas recu-
runt, esse eis plurimum tribuo, adduci tamen, vt ipse
assentiar, hac quidem in parte non possum.

*Dominos, nisi cupiditatibus suis imperent, ne seruis qui-
dem suis imperare posse.* CAP. V.

QUIBUS in domibus aut paterfamilias, aut ma-
terfamilias nequiter libidinosèque viuat, in
seruos non esse seruos, neque communi condicio-
seruitutis uti, sed liberius, licentiùs, dissolutius viuere
& quotidiana docet experientia, & M. Tullius in Co-
liana defensione grauissimè ac sapientissimè dixit. Ne-
ui enim, vt alicubi falsissimus, vrbatissimusque ser-
ptor posuit Lucianus, omnium conscij sunt, quæ a do-
minis aut pulchrè aut turpiter fiunt, quocirca qui
designant flagitia, quæ latere atque occultari expectantur,
ij, tantum abest vt metuantur à seruis, ipsimet metu-
tuunt seruos: utpote quos necessariò habeant ad faci-
suorum facinorum testes. Hoc igitur argumento vti
est Cicero, vt doceret, verisimile non esse, M. Caelium
cum Clodix seruis consilium de veneno ei præbere
communicasse. Lysias quoq. in Oratione, quam scripsit
ei qui sacram oleam incidisse arguebatur, hoc ipsum
eum argumento vtentem fecit: nunquam ausurum
fuisse se id facinus committere, cum & conscios eius
seruos adhibere oporteret, & ipse, eo perpetrato, non
seruos eos postea, sed dominos habiturus esset: nec
villo modo ausurus in eos animaduertere, quicquid illi
tandem fecissent.

*τῶν ἑν, inquit, ἐκ αὐτῶν ἀβλιώτατος ἂν
ἀνθρώπων πάντων, εἰ τὸς ἐμαυτῷ δερόποντας, μάλιστα δὲ
ἑμελὸν ἔξεν, ἀλλὰ δεσπότας τὸν λοιπὸν βίον, τοιοῦτον ἔξεν
συνεῖδ' ἔστι*

συνεδοτας; ὡσε εἰ καὶ τὰ μέγιστα εἰς ἐμὲ ἐξημέρτανον, ἢ καὶ αὐτὸν περὶ, δίδωμι μετὰ αὐτῶν λαμβάνειν. εὖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι, ὅτι ἐπὶ σκείνοις καὶ ἐμὲ τιμωρήσασθαι, καὶ αὐτοῖς μιλύσασθαι ἐλδοσίβρις χάριτος. Miserrima igitur est impurè ac turpiter viuentium condicio, quibus ad cetera damna illud etiam accedit, vt in quos imperium exercere debuerant, eos reuereri ac metuere adigantur.

Homerum & Æschylum Athenienses, Tyrtaum Lacedæmonij quo honore affecerint.

CAPVT VI.

HOMERI poëmata quanti fecerint Athenienses, quamque vtilia esse ad inflammandos honestatis ac dignitatis amore animos iudicant, hinc existimari licet: quòd legem tulerunt, vt quinto quoque anno in Panathenæis, eius vnus ex omni poetarum numero carmina publicè canerentur. ita enim cogitabant, leges præcipere quidem, quid faciendum, fugiendumque sit, sed propter breuitatem, non docere: at poëtas, qui vitam hominum imitantes, res præclarè ac fortiter gestas, copiosè exponerent, easque propemodum ante oculos constituerent, aptiores esse ad persuadendum. Similem autem honorem habuerunt Lacedæmonij Tyrtao. cùm enim ceteroqui à poëticis studiis alieni essent, neque poëtarum cantus libenter audirent, lege tamen constituerant, vt quoties cum hostibus dimicaturus in procinctu constitisset exercitus, conuocarentur milites in tabernaculum regium: ibique audiendis Tyrtaei carminibus ad spernendam pro patria vitam incitarentur. Æschylo quoque idem propè honos à populo Atheniensi tributus est, vnus enim ex omnibus tragicis fabulæ, ipso etiam mortuo, vt docerentur, decreto publico statutum erat.

Illustra-

Ant. Mureti
Lectio
LII
25